

بررسی و مقایسه الگوی عملکرد شناختی بیماران اسکیزوفرنیا در اولین اپیزود بیماری باگروه کنترل *

امرالله ابراهیمی^۱، دکتر سیدغفور موسوی، راحله سموی

بطور کلی عملکرد مبتلایان به اسکیزوفرنیا مشابه عملکرد مبتلایان به اختلالات روانی ناشی از مسائل عصب شناختی است. برخی پژوهشها بر این عقیده تأکید دارند که اسکیزوفرنیا یک اختلال مغزی است که موجب تخریب بسیاری از توانایی‌های شناختی می‌شود. برخی مطالعات روی دو قلوهای یک تخمکی مبتلا و غیر مبتلا نشان داده گوش بزنگ بودن، حافظه و تشکیل مفاهیم بیشتر تحت تأثیر بوده و این امر اشاره به درگیریهای پاتولوژیک در قشر پیشانی- گیجگاهی دارد. این ضایعات را بیشتر مربوط به فرایند خود بیماری می‌دانند و قابل استناد به علائم و صفات ارثی یا عوامل محیطی نیستند(۱).

ساکلین و همکاران (۱۹۹۱) نارسایی کلی شناختی در حافظه کلامی، یادگیری، توجه، هوشیاری و پردازش اطلاعات دیداری- حرکتی بیماران را در نخستین حمله که هنوز تحت درمان قرار نگرفته بودند را نشان دادند (۲). یافته‌های هسلی و همکاران (۱۹۹۴) نشان داد که این بیماران به محركهای نامربوط بیش از حد توجه می‌کنند. لذا ورود محركهای غیر ساختاری مبهم به ذهن آنها به شکل‌گیری هذیان می‌انجامد(۳).

مقایسه برخی عملکردهای مبتلایان به اسکیزوفرنیا با خواهر و برادران آنان و گروه کنترل توسط برخی خرده مقیاسهای WAIS-R (Wechsler Adults Intelligence Scales-Revised) دستی، خرده مقیاسهای کنترل ذهنی و زوج واژه‌های تداعی، مقیاس حافظه و کسلر و آزمون بنتون نشان داد که در این بیماران توانایی‌های ذهنی باگروه کنترل و برادر و خواهرهای خود تفاوت معنی داری داشته است(۴). نتایج عملکرد بیماران اسکیزوفرنیا در آزمونهای بازیابی نشان داد که آنان به یک اختلال اساسی در حافظه دیداری کوتاه مدت مبتلا هستند و شدت اختلال به حدی است که نمی‌توان آن را با عوارض درمانهای فیزیولوژیک توجیه کرد(۵). بار و همکاران در مطالعه‌ای اشکال بیماران اسکیزوفرنیا در آزمون MMSE (Minimal Mental Status Examination) حل مسأله را مورد تأکید قرار دادند(۶).

*- هزینه این طرح تحت شماره ۷۹۰۰۱ از اعتبارات معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان پرداخت شده است.

۱- گروه روانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان اصفهان

چکیده مقاله

مقدمه. اسکیزوفرنیا یک بیمارانی روانی - مغزی تلقی می‌شود که کارکرد طبیعی بسیاری از توانایی‌های شناختی یا نورپسیکولوژیک را در هم می‌ریزد. هدف این مطالعه تعیین و مقایسه الگوی عملکرد شناختی این بیماران در اولین حمله بیماری با گروه کنترل است.

۴۰ بیمار با تشخیص اسکیزوفرنیا از هر دو جنس که در اولین حمله بیماری بودند از بخش‌های روانپزشکی مرکز پژوهشی نور اصفهان مورد مطالعه قرار گرفتند. گروه کنترل هم‌تا از اعضا خانواده یا فamilی بیمار که از لحاظ ویژگیهای جمعیت شناختی مشابه بیماران بودند انتخاب گردیدند. ابزار مطالعه مقیاس هوشی و کسلر بزرگسالان (WAIS-R) بود. اطلاعات حاصله طی مراحل مختلف نمره گذاری، به نمرات میزان شده تبدیل و با نرم افزار SPSS با آزمون آماری t تجزیه و تحلیل شدند.

نتایج. یافته‌های این پژوهش حاکی است، بیماران اسکیزوفرنیا نسبت به گروه کنترل بطور معنی داری هوشیار کلی (Q_1)، هوشیار کلامی (Q_7) و هوشیار غیر کلامی (Q_p) پایین‌تر نشان می‌دهند ($P < 0.5$). هوشیار غیر کلامی آنها نسبت به هوشیار کلامی افت بیشتری دارد (بیش از ۱۴ نمره) و زیر هوشیار ۷۰ قرار می‌گیرد. در تحلیل نیمرخ شناختی نمرات کل پروفایل بجز خرد مقياسهای اطلاعات عمومی و خزانه لغات پایین است. بیشترین افت در خرده مقياسهای الحق قطعات، تنظیم تصاویر، رمز نویسی و تشبیهات بود. تفاوت معنی داری بین هوشیار قبل از بیماری با هوشیار گروه کنترل دیده نشد.

بحث. یافته‌های این مطالعه دلالت بر تأثیر منحوب بیماری اسکیزوفرنیا بر ضریب هوش بیمار بوده بر هوشیار غیر کلامی دارد. تحلیل پرو فایل حکایت از آسیب شناختی عمدی بیماران در مفهوم سازی، استدلال منطقی، سازمان بندی ادراکی، هماهنگی دیداری- حرکتی، طبقه بندی بر اساس مفاهیم، تفکر انتزاعی، توجه و تمرکز دارد. پایان‌ترین خرده مقياس نسبت به آسیب روانی اطلاعات عمومی و خزانه لغات است.

مقدمه

ارزیابیهای نورپسیکولوژیک از عملکرد شناختی بیماران اسکیزوفرنیا اغلب اطلاعات مفیدی را می‌تواند برای استفاده بالینی فراهم نماید. نتایج آزمونها عموماً موافق باکژکارکردی دو طرفه لوب فرونتال و تمپورال بوده و شامل آسیبهای در توجه، زمان یادآوری و توانایی حل مسأله است.

پس از هماهنگی با مسئولین بخش‌های مذکور بین ساعتهای ۹ تا ۱۱ صبح بیماران به اتاق روانشناس دعوت می‌شدند و WAIS-R انجام می‌شد. همچنین از برادران یا خواهران بیماران یا افراد فامیل یا سایر افراد که از لحاظ ویژگیهای دموگرافیک با آزمونده همتا بودند چهت گروه کنترل دعوت بعمل می‌آمد و WAIS-R انجام می‌گردید. پس از نمره گذاری و استخراج داده‌ها، نمرات میزان شده وارد رایانه شده و در برنامه SPSS بوسیله آزمون Ttest و ویل کاکسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج

مقایسه میانگین سنی دو گروه و سطح تحصیلات و وضعیت تأهل تفاوت معنی داری ندارند ($P > 0.05$). بنابراین گروه کنترل به جز در متغیر بیماری از لحاظ ویژگیهای اساسی جمعیت شناختی همتا با گروه بیمار انتخاب شده است. تحلیل داده‌ها حاکی است هوشی‌بهر کلی، کلامی و غیر کلامی بیماران اسکیزوفرنیا و گروه کنترل دارای تفاوت معنی داری است ($P < 0.02$).

داده‌های منعکس شده در جدول ۲ این تفاوت را نشان می‌دهد. کلیه عملکردهای شناختی بیماران در خرده‌مقیاسهای این آزمون پایین‌تر از جمعیت عمومی بود. به جز در ۳ خرده‌مقیاس اطلاعات عمومی، حافظه عددی و گنجینه لغات، در بقیه موارد این تفاوت معنی دار بود (جدول ۳). آزمون نایارامتری ویل کاکسون که برای ارزیابی تفاوت بین نمونه‌های همتا با توجه از جفتهای همتا بکار می‌رود نیز نشان داد رتبه‌های دو گروه در سه خرده مقیاس اخیر تفاوت معنی داری ندارد. ($P < 0.05$) نمره بیماران در مقیاسهای نایابا (حساس به آسیب روانی) نظیر تشابهات ($4/85 \pm 5/5$)، حافظه عددی ($3/18 \pm 4/6$) و مکعبها ($3/6 \pm 4/76$)، نسبت به مقیاسهای پایابا (مقام به آسیب روانی) نظیر اطلاعات عمومی ($4/07 \pm 3/26$) و گنجینه لغات ($5/26 \pm 3/09$) افت معنی داری نشان داد ($P < 0.01$).

با ملاک قرار دادن نمرات میزان شده خرده مقیاس لغات هوشی‌بهر قبل از بیماری تعیین شد. نتایج بیانگر تشابه هوشی‌بهر قبل از بیماری مبتلایان به اسکیزوفرنیا با گروه کنترل می‌باشد. هوشی‌بهر بر آورد شده قبل از بیماری ($20/02 \pm 91/56$) و بعد از بیماری ($17/20 \pm 25/76$) دارای تفاوت حداقل ۱۴ نمره می‌باشد که بر اساس هنجارهای WAIS-R با اطمینان ۹۹٪ معنی دار است.

به طور کلی مرور مطالعات قبلی شواهدی از اختلال برخی مؤلفه‌های شناختی در مبتلایان به اسکیزوفرنیا و تمایل به ضریب هوشی پایین‌تر را در آنان نشان می‌دهد. اما در مطالعات قبلی خارجی یا داخلی این عملکرد به طور جامع در یک پژوهش بررسی نشده، نیميخ شناختی این بیماران ترسیم نشده و هوش قبل و بعد از بیماری را مقایسه نکرده‌اند. از آنجایی که مطالعات طولی نیز نشان دادند که اختلالات شناختی و نه ظاهرات مثبت (نظیر توهمند و هذیان) تعیین کننده مهم نتایج کوتاه مدت و دراز مدت عملکرد این بیماران چگونه است؟ آیا تفاوتی بین عملکرد کلامی و غیر کلامی آنها وجود دارد؟ کدام عملکردهای نوروپیسیکولوژیک کمترین یا بیشترین آسیب را می‌بینند؟ برآورد هوش قبل از بیماری و تفاوت آن با هوش فعلی چگونه است؟

روشها

این مطالعه از نوع توصیفی-تحلیلی، مورد - شاهدی است. نمونه مورد مطالعه کلیه بیماران زن و مرد بستری در بخش‌های روانپزشکی مرکز پژوهشی نور اصفهان در سال ۱۳۷۹ بودند که بر مبنای ملاکهای DSM IV تشخیص اسکیزوفرنیا داشته و در اولین اپیزود بیماری بودند. نمونه‌گیری به شیوه سرشماری با توجه به ملاکهای ورود و خروج انجام شد.

۴۰ نفر بیمار زن و مرد (هر جنس ۲۰ نفر) و ۴۰ نفر گروه کنترل حتی المقدور از افراد درجه اول یا سایر افراد فامیل بیمار که از لحاظ ویژگیهای جمعیت شناختی همتا بودند انتخاب شدند. ابزار سنجش، مقیاس هوش و کسلر بزرگ‌سالان تجدید نظر شده (WAIS-R) بود. این مقیاس متدائل ترین آزمون هوش و تعیین نیميخ شناختی افراد می‌باشد که علاوه بر هوش کلامی و عملی اطلاعات ارزشمندی از نقاط قوت و ضعف شناختی، آسیب‌های احتمالی نوروپیسیکولوژیک را بدست داده و تفسیر نتایج در یک

الگوی ۵ سطحی ارزشمند انجام می‌شود (۸).

ضریب پایابی تصنیف آزمون برای هوش کلی ۹۷٪ برای مقیاس‌های عملی ۹۳٪ و برای هوش کلامی ۹۷٪ گزارش گردیده است. شواهد روانی سازه و پیش‌بین شامل: ضریب همبستگی با استتفورد-بینه ۸۵٪ با آزمون خواندن ۶٪ با آزمون هوش اسلومن ۷۸٪، و با سالهای تحصیلات ۵۴٪ است (۹).

جدول ۱. ویژگیهای جمعیت شناختی بیماران اسکیزوفرنیا و گروه کنترل

تحصیلات										سن	جنس	وضعیت تأهل	ویژگیهای جهت‌شناختی	گروه‌ها
VIII	VII	VI	V	IV	III	II	I	ذکر مؤنث	مجرد متأهل	ذکر مؤنث	مجرد متأهل			
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	گروه بیماران
(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	اسکیزوفرنیا
(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	(%۰.۵)	گروه کنترل

داری است. به نظر می‌رسد فرآیند بیماری موجب افت عملکردهای هوشی بیماران می‌گردد. یافته‌های آن و همکاران (۱۹۹۸) نیز نشان داد که توانایی عوامل اساسی کلامی، غیرکلامی و ظرفیت توجه و تمرکز این بیماران پایین است (۱۰).

مقایسه مبتلایان به اسکیزوفرنیا با سایر بیماران پسیکوتیک و جمعیت عمومی تمايل به نمره پایین در آزمون‌های هوشی را نشان داده است که با پیشرفت بیماری ادامه می‌یابد (۱۱).

در مطالعه حاضر مبتلایان به اسکیزوفرنیا بیشترین افت را در هوشی غیر کلامی نشان دادند ($IQ_p = 66.1 \pm 15.8$) و با هوشی‌کلامی آنها دارای تفاوت معنی دار بود (تفاوت بیش از ۱۲ نمره). هوشی‌کلامی و غیرکلامی گروه کنترل (جدول ۲) در محدوده بهنجار قرار دارد و این گروه می‌تواند معرف قابل قبولی از جمعیت عمومی باشد.

عملکرد شناختی بیماران ضعف بارز در تفکر، ادراک، توجه، مفهوم سازی کلامی و غیرکلامی، استدلال منطقی، سازمان بندی ادراکی، تجسم فضایی، سرعت و هماهنگی دیداری - حرکتی را نشان می‌دهد که با گروه کنترل بطور معنی داری متفاوت است ($P < 0.01$) (جدول ۲). در حیطه خرده مقیاسهای کلامی، بیشترین افت در آزمون تشابهات است که دال بر آسیب جدی در استدلال منطقی، انتزاعی، کاربرد زبان، توانایی طبقه بندی بر اساس مفاهیم انتزاعی و تفکر مفهومی می‌باشد. کمترین افت نمره در خرده مقیاسهای اطلاعات عمومی و گنجینه لغات است که عملکرد بیماران در این دو خرده مقیاس با گروه کنترل تفاوت معنی داری نیز ندارد ($P > 0.05$). گنجینه لغات پایاترین خرد آزمون کلامی است و مانند اطلاعات عمومی در برابر آسیب عصبی و اختلال روانی به شدت مقاوم است (۱۰).

این یافتها با قسمتی از نتایج تحقیق هاشمی (۱۳۷۳) که نشان داد آزمون لغات در سه دسته بیماران اسکیزوفرنیای خفیف، حد و مزمون تفاوتی ندارد، هماهنگ است (۱۱).

حافظه عددی بیماران دارای افت قابل ملاحظه‌ای بود لیکن تفاوت معنی داری با گروه کنترل نداشت. عدم هماهنگی این یافته با نتایج برخی مطالعات قبلی (۳، ۴، ۱۲-۱۴). قابل بحث است و می‌تواند به این دلیل باشد که در پژوهش حاضر فقط حافظه عددی بررسی شده در حالی که در تحقیقات مذکور ابعاد مختلف و انواع حافظه بررسی شده است و شاید این افت مربوط به ابعاد غیرکلامی حافظه باشد.

افت نمره بیماران در درک مطلب و تفاوت معنی دار آن با نمره آزمون لغات (تفاوت بیش از ۳ نمره) می‌تواند نشانگر ضعف در: سازگاری اجتماعی، عقل سليم، قضاؤت در موقعیتهای اجتماعی، آگاهی از واقعیت، تفکر انتزاعی و هشیاری باشد (۸)، وینر (۱۹۹۶) این امر را نشانگر قضاؤت ضعیف، تکائشوری، خصوصت به محیط و تفکر انفرادی و محض (idiosyncratin) thinkikgj دانسته است (۱۵).

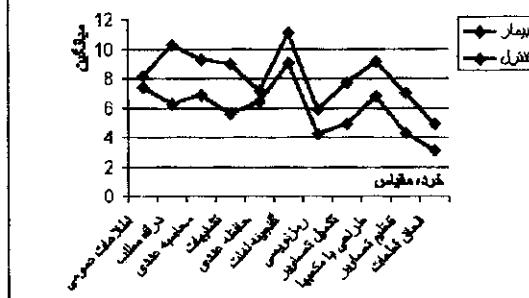
جدول ۲. مقایسه هوشی‌کلامی، کلامی و غیرکلامی بیماران اسکیزوفرنیا و گروه کنترل

گروهها	بیماران اسکیزوفرنیا (n=۴۰)	گروه کنترل (n=۴۰)	IQ
هوشی‌کلامی	88.22 ± 20.84	76.25 ± 17.20	
هوشی‌کلامی	95.58 ± 20.63	80.78 ± 20.91	
هوشی‌کلامی	81.23 ± 17.23	66.1 ± 15.87	

جدول ۳. تحلیل تفاوت میانگین نمرات میزان شده خرده‌مقیاسهای کلامی و غیرکلامی بیماران اسکیزوفرنیا و گروه کنترل در مقیاس WAIS-R

گروهها	بیماران اسکیزوفرنیا گروه کنترل (n=۴۰)	خرده‌مقیاسها
اطلاعات عمومی	8.12 ± 4.06	7.26 ± 4.07
درک مطلب	10.22 ± 4.59	6.2 ± 4.21
محاسبه عددی (ریاضیات)	9.22 ± 2.27	6.86 ± 2.52
تشابهات	9 ± 4.01	5.6 ± 4.85
حافظه عددی	7.16 ± 2.06	6.2 ± 2.18
گنجینه لغات	11.06 ± 4.74	9.03 ± 5.26
رمز نویسی	5.9 ± 2.79	4.22 ± 2.42
تمکیل تصاویر	7.72 ± 2.93	4.92 ± 2.62
طراحی با مکعبها	9.12 ± 2.25	6.76 ± 2.6
تنظیم تصاویر	7.02 ± 2.37	4.27 ± 2.61
الحق قطعات	4.9 ± 2.59	2.06 ± 2.66

نمودار ۱. مقایسه تیمرخ شنلتنی (کلامی و غیرکلامی) بیماران اسکیزوفرنیا و گروه کنترل بر سلسن-R

بحث

دادهای جدول ۱ نشان می‌دهد که هوشی‌کلامی کلی، کلامی و غیرکلامی بیماران اسکیزوفرنیا نسبت به گروه کنترل بطور معنی داری پایین‌تر است. همچنین هوشی‌کلامی و غیرکلامی خود بیماران نیز دارای تفاوت معنی

همخوانی دارد.

محاسبه هوشی قبیل از بیماری با مبنای قرار دادن مقیاسهای پایا انجام گردید. هوشی قبیل از بیماری آنها با هوشی گروه کنترل تفاوت معنی دار نداشت لذا افت IQ نشانگر تأثیر مخرب بیماری بر هوش است. همچنین تفاوت هوشی قبیل و بعد از بیماری (۱۴ نمره) معنی دار است.

یافته‌های این پژوهش اطلاعات مفیدی را در شناخت بیماری اسکیزوفرنیا، نقاط قوت و ضعیف شناختی آنها فراهم کرده و می‌تواند در تشخیص افتراقی از عقب ماندگی ذهنی و آسیب‌های ارگانیک مورد استفاده قرار گیرد. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های بعدی پروفایل این بیماران با سایر اختلالات سایکوتیک و ارگانیک مقایسه شود.

تقدیر و تشکر

نویسنده‌گان مقاله بر خود لازم می‌دانند از همکاری ریاست محترم وقت مرکز پژوهشی نور جناب آقای دکتر تابان پرسنل محترم بخش روانپزشکی زنان و مردان و کارکنان مرکز تحقیقات علوم رفتاری تشکر نمایند.

ضعیفترین عملکرد به ترتیب در خرده مقیاسهای الحق قطعات، رمز نویسی، تنظیم، تکمیل تصاویر و طراحی با مکعب‌ها است. چون عملکرد مطلوب در الحق قطعات مستلزم سازمان دیداری - حرکتی و ترکیب اشیاء در شکل‌بندی جدید می‌باشد این افت نمره می‌تواند نشانگر در هم‌ریختگی دیداری-حرکتی و دشواری در مفهوم سازی باشد.

افت شدید نمره بیماران در خرده مقیاس رمز نویسی نشانگر ضعف در سرعت هماهنگی دیداری - حرکتی، توانایی یادگیری، انعطاف پذیری، توجه، تمرکز و حافظه کوتاه مدت است(A).

این نتایج با یافته‌های مرادی و همکاران (۲۴) و لزک^۱ مبنی بر آسیب حافظه دیداری بیماران (۱۶) هماهنگ است همچنین افت نمره در تکمیل تصاویر می‌تواند نمایانگر هوش عمومی پائین در موقعیت‌های اجتماعی باشد(۱۷).

به طور کلی نتایج حاصل از این پژوهش دال بر ضعف شناختی بیماران مبتلایان به اسکیزوفرنیا می‌باشد که حمل بر اختلال کارکردی دو طرفه لوب فرونال و تمپورال می‌شود و شامل آسیب در توجه، یادآوری و توانایی حل مسئله است (۱) و با بسیاری از نتایج آزمونهای جامع روانی - عصبی

مراجع

- 1- Kaplan HI, Sadock BJ. *Synopsis of psychiatry*. Lippincott Williams & Wilkins. USA. 1998:437-474.
- 2- Saklin LR. *The descriptive and collaborative approach to psychological report writing*. Psychology in Schools. 1994;23:395-400.
- 3- Husley A. *Summary of the reliability and stability of MMPI scales*. Journal of psychology. 1994;44:45-6.
- ۴- مرادی ح. عشایری ح. رسولیان م. کارکردهای نوروپسیکولوژیک برادران و خواهران بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیای مزمن. فصلنامه اندیشه و رفتار؛ ۱۳۷۷ شماره ۲، ۲۰-۱۳.
- ۵- سهرابی ح. عشایری ح، نصر م. بازیابی از حافظه دیداری در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا، آسیب دیدگان نیمکره راست مغز و افراد بهنجار، فصلنامه اندیشه و رفتار؛ ۱۳۷۷، شماره ۲، صفحه ۳۰-۲۸.
- 6- Bar JS, Vermulapilli H, Jafar H. *Mini Mental State Examination(MMSE) performance of partially reminded community-dwelling patients with schizophrenia*. Schizophr. Res 1998, sep 7; 33(1-2): 45-52.
- 7- Carrigam PW. *Psychiatry I*; APA Books. New York , 2001.
- ۸- مارتان گ. راهنمای سنجش روانی. ترجمه حسن پاشا شریفی و محمدرضا نیکخوا. تهران، انتشارات رشد، ۱۳۷۵.
- 9- Sattler JM. *Assessment of children*. SanDigo: Sattler 1988. P. 725-735.
- 10- Allen DN; Aldarondo F, Goldstein G. *Construct validity of neuropsychological tests in schizophrenia*. J Psy. Assessment 1998;5:365-74.
- ۱۱- هاشمی ق. مقایسه وضعیت هوشی بیماران روان گسیخته در مسیر مراحل مختلف بیماری... پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی. دانشکده علوم انسانی تربیت مدرس، ۱۳۷۳.
- 12- Sherir NA. *A comparison of formal and content factors in the diagnostic testing of schizophrenia*. Genetic Psychology Monographs 1978;46:183-234.
- 13- Wexler BE, Stevens AA, Bowers AA. *Work and tone working memory deficits in schizophrenia*. Arch-Gen Psychiatry 1998;55:162.
- 14- Barch DM, Carter CS. *Selective attention in schizophrenia: relationship to verbal working*. Schizopha-Res. 1988;33(1-2):53-61.

- 15- Winer IB . *Psychodiagnosis in schizophrenia*. New York. Jhon Willy sons Inc 1996:707-802.
- 16- Lezak M. Neuropsychological correlates of overall quality of figur drawing. *Jurnal of consulting psychology*. 1983;29:405-12.
- 17- Golden CJ. *Clinical interpretation of objective tests*. New York: Grure straton, 1979:594-598.